

забравихъ! Ахъ.....Кожи да ги пуснатъ  
 Той иде ли! Единътъ арапинъ  
 Му препречи пътъ, а той вънака  
 Му обрърса такава плѣсница

А тази кръвъ

Опраска ме нѣшо!

Арапинъ до тебе се покосна  
 И нарани моя царь могащи  
 Че помни той първата ми срѣща  
 Такава му обрърнахъ плѣсница  
 Че три пъти изтвори поклона  
 Сѣдни, седни да си възтъхнехъ  
 Дорѣ, че на мѣсти въ сърнето  
 Сърнето ми секо ти плуци  
 Но твоите стрѣла - взароли се  
 Знакътъ ми! Боли ли те още  
 Сѣдни до менъ. Когато съмъ при тебе  
 Тѣй се чувствамъ, че всичко забравихъ  
 О, мойтъ миль ненагледанъ, слазлькъ  
 На душъ ми, тѣй е леко, мило  
 Че стора ми отъ арапи черни  
 Не си могли страдания да сторатъ

Донесете ни вино 6 годишно  
 Отъ Чирмѣнска лоза елносттариа  
 И припѣнки гѣби шо сѣ срани  
 Въ плащницето на Ролопски хѣлми  
 Защо ми е чирмѣнското вино  
 Кога твоя погледъ е по-силенъ  
 Отъ виното шо за мигъ солива  
 А глѣзтътъ ти е слезлькъ небесенъ